

66.

JUSTA
MEMORIAE LAUDATISSIMAE

VIRI

MAGNIFICI, NOBILISSIMI, AMPLISSIMI
ATQUE CONSULTISSIMI,

DN. HIERONYMI

HARTWIGI

MOLLERI,

J. U. L. ET INCLYTÆ REIP.
HAMBURGENSIS CONSULIS ME-
RITISSIMI, NUNC DESIDERA-
TISSIMI,

DIE EXEQVIARUM, IDIBUS DEC, ANNI M DCC II.

PER SOLUTA, INTERPRETE LUCTUS PUBLICI

INTERPRETE LUCTUS PUBLICI

JOHANNI ALBERTO FABRICIO,

SS. THEOL. D. MORALIUM ET ELOQUENTIAE

PROF. PUBL. ET GYMNASII HOC ANNO RECTORE

ET ISTI HOC MENS. DIUPLIS HOCUS 23 DE HILLI JOH. CANTO

HAMBURGI,

Typis CONRADI NEUMANNI, Ampl. Senatus
& Gymnasij Typographi.

Huit itaque huic Reipublicæ, fuit
Amplissimo Patrum Ordini, fuit civibus
omnibusque nobis CONSUL longe
exoptatissimus MOLLERUS! Quem
ante paucos dies præmatura morte ex-

inctum, & rebus humanis ereptum, tanto jam consensu
velut in domestica calamitate luget universa Civitas,

quam communi gaudio datum sibi Senatorem Consulem-
que pridem lætabatur. Hoc nempe unum restabat, ut post

Consultissimum & omnium elegantiarum Virum GER-
HARDUM SCHOTTUM Senatorem, post No-

bilissimum genere nobiliorem meritis Archigrammate-
um ALBERTUM SCHULTZIUM, quos ambos

invidentior sub finem præsens annus nobis abstulit, Con-
sulem quoque hunc suum atque decus MOLLERUM,

afflicta Curia desideraret. Ut civitas misera Hamburgens-
is, in turbulentissimo hoc Europæ per diversa tractæ sta-

tu, inter varios adeo motus propiores ac procellas, tam
spectatæ probitatis, tam insignis prudentiæ, tantæ virtu-

tis dexteritatisque Antistite ac Nestore suo privaretur.
Ut incideremus in *tempus afflictionis* (a) quo commoveantur cu-

stodes domus, & nutant viri fortissimi, & otiosi sunt MOLEN-
TES in minuto numero, & tenebrascunt videntes per foramina,

& claudunt ostia in platea, in humilitate vocis MOLEN-
TIS.

Equidem, si proficerent vel hilum querimoniarum, aut
si lamenta non inutilia essent ad intervertendum ordi-

nem fatōrum, & ad DEI consilium inhibendum, da-
rem hoc non indigno ac multum profuturo dolori. &

cum universa Rep. in lacrymas me dissolverem, MOL-
LERUM heu nuper nostrum, si fas esset, in vitam ita

revocaturus, redditurusq; suis, Curæ, Urbi. Sed eum
omne hoc nihil sit, est tamen aliquid, etiam post fata re-

CO-
H. A. M. H. (a) Ecclesiæ & II. 13.

Typis CONRADI NEUMANNI A. M. P. 1763. & Cypriani Typographi.

colere Virtutem sublatam ex oculis, grataque memoria prosequi menta: **VIII.** qui flebilis, occidit omnibus bonis, quem laudare iustitia est, oblivioni tradere iniquitas, vituperare vel mendaci invidia difficillimum, maledicere summum nefas ac scelus.

Tanta longe lateque est **MOLLERIANI** nominis gloria, ut inter eruditos integris, centuriis celebratum immortalitati consecratur. Solos Johannes Molleros scriptis claros, doctrinaque celebres quinquaginta annumeravit vitæ cognominis ^(b) & Elensburgi sui decus hodie non vulgare. Ab eodem memorabili industria alii Molleri collecti sunt plures quam quingenti, qui universi literis claruere, editisve in lucem monumentis memoriam suam a tenebris & oblivione non manu quod vulgo dicitur sed ingenio liberali asseruerunt. De his singularis ipsi liber natus est, quem erudito orbi non vanus promissor exhibiturum se recepit sub inscriptione ^(c) *Mollæ Castaliæ Musarum*. Quod si ullum mihi datur omen inesse nominibus, ullam ve tot impugnatam, calamis tot prædicatam fatalitatem, nullum sane feliciter fuit Reip. nostræ per majus binorum seculorum spatium, quam **MOLLERORUM**. Nullum frequentius occurrit Annales revolventibus vel inter Consules, vel gravi Syndicorum munere conspicuos, vel in Senatoria dignitate constitutos, vel Camerarios, ne de aliis amplissimis honoribus in præfenti dicam. Neque tantum frequentes, sed & optimi & laudatissimi semper fuere **MOLLERI**, ita ut civitas nostra felicitatis suæ partem non exiguam, sæpius nomini debuerit **MOLLERIANO**, siue **DEO** potius novos subinde **MOLLEROS** ad clavum hujus Reip. succenturiant. **MOLLERUS** ^(d) quoque & e Nostri majoribus fuit, qui annis abhinc centum & septuaginta quinque arbiter constitutus est honorarius colloqui solennis ac de-

(b) Job. Mollerus in Homonymoscopia pag. 933 seq.
 (c) Ibid. pag. 82. & 934.
 (d) D. Johannes MOLLERUS, ædis D. Mariæ Magdalenæ Guardianus, frater D. Bartholdi MOLLERI, Cathedralis basilicæ Lectoris.

cretori inter Pontificios & Lutheranos publice institu-
ti, ejus hic erat exitus, ut divino beneficio rejecta fal-
sorum traditionum abusuq; & errorum saburra, sin-
cerior verbi salutaris prædicatio ac purior cultus in hac
urbe restitueretur.

Ad recentiora tempora ut descendam, cui quæso civi-
um nostrorum ignota esse potest **DIETERICI MOL-
LERI** Consulis prudens dexteritas, aut quem fugit **JO-
HANNIS MULLERI** illustri laude Theologi &
Rev. Ministerii quondam Senioris Zelus atq; eruditio? Et
ne alienas familias tanquam in subsidium advocare videar,
æquis rerum nostrarum paulo peritior Patrum Nostri,
Consulem meritis præcipuum **BARTHOLDUM
MOLLERUM** ignorat, avumq; **VINCENTIUM**,
qui suis cervicibus ingens Syndici officium cum tanta lau-
de sustinuit ante annos circiter octoginta, cujus alter fili-
us **VINCENTIUS** maximos itidem honores assecu-
tus Regis Sveciæ Residentem egit, tertius, **JOHAN-
NES MOLLERUS**, Patris sui exemplo Syndicatum
gesit optime & felicissime. Hoc **JOHANNE** Paren-
te natus, tantis majoribus ortus fuit Patriæ bono, cui nunc
subtractus est, **HIERONYMUS HARTWI-
GUS MOLLERUS**, Matre **CÆCILLIA** nobilissi-
mi Viri **HARTWIGI DE SPREKELSEN** Fi-
lia, præstantissimæ gentis suæ Sprekelsenianæ virtutes &
integritatem nato suo instillante. Lucem primam adipe-
xit pridie Iduum Julii, Anno Christiano **MDCXXXI**.

Sedulam & exquisitam Parentum curam mirifice ad-
juvit egregia Filii indoles, provexit ingenium felix, va-
nimus probus auxit et confirmavit, cumulum addebat
permax industria, quæ **DEO** benedicente effecerunt,
ut præter solida fundamenta Pietatis, literarum quoq;
tirocinia ab eo in patria Schola quam rectissime posita

(b) D. Johannes MOLLERUS, Verbi D. Martinus Magdalenæ
frater D. Bartholdi MOLLERI, Cathedralis psaltes & Lectorem

fuerint. Exemplo imitando nostris adolescentibus, quorum multi non dubitant illa, quæ temere vocant minuta, contemnere, & cruda studia in Gymnasium, vel in Academias propellere. Viginti propemodum annos natus *Bremam* missus est, celebris Gymnasii quod etiamnum in illa urbe floret, non inficiandus alumnus futurus. Post biennii spatium Anno MDCLXII, adiit domicilium illud Musarum quondam florentissimum, nunc ex horrenda belli clade vix leviter respirans *Heidelbergam*, in qua totum se tradidit Philosophiæ, non umbraticæ illi, Scholasticæ dixerim an Sophisticæ, vocum umbras captanti, verum civili & activæ, quæ docet regere imperio populos, & jura ponere, salutemq; publicam promovere civitatum. Eundem in finem non modo *Argentorati* per aliquod temporis commoratus est, Juris addiscendi causa, sed & præter Germaniam peregrinas longeque disitas regiones accessit, Galliam, Italiam, Belgium, Britanniam, per annos complures in illis versatus, ut & linguas & illarum gentium aularumque ingenia ac mores cognosceret, perspiceret administrationes Rerum publicarum, eum denique thesaurum prudentiæ sibi colligeret, ex quo utilia olim Patriæ suæ consilia non infeliciter posset expromere.

Redditum Anno M DC LXIX, penatibus suis, & in hanc civitatem reversum omnium favor excepit, dum ipse nihil impensius cogitabat, quam ut civis ipse optimus se Reip. capeffendæ atque ejus commodis promovendis magis magisque efficeret habilem ac quantum posset perfectissime instructum. Quod quam insigni cum successu fecisset, re ipsa demonstravit, cum civilibus primum officiis admotus, per quinquennium hæc illa gessit, ut constanti justitia, fide, indefesso labore, dexterrima perspicacia, modesta facilitate om-

nibus, se probaverit. Unde factum est, ut merito suo à Patribus Anno M DC LXXII in Amplissimum Ordinem Senatorium cooptaretur. Triennio interjecto, in causa maximi momenti ad potentissimum Electorem Brandenburgicum Reip. nomine ablegatus, atque inde Orator deputatus ad Augustissimum Imperatorem, utrinque officio suo ita perfunctus fuit, omnesque ejus partes tam egregie explevit, ut non mediocre inde ab universis gratiam inierit. Hinc ab Anno millesimo sexcentesimo duodenonagesimo usque ad annum nonagesimum quartum præfecturam Ritzbuttelensem cepit, gesitque per consuetum hujus Magistratus sexennium, fide & dexteritate usque prorsus singulari. Tandem Anno M DC LXXXVII. creatus Consul, incredibili gaudio perfudit universam Civitatem, quæ illas jam læto animo præcipiebat **MOLLERI** sui virtutes, quas in consulatu ipso reapse postea præstitit, & expectationi ejusdem ita exassecit, ut majorem semper se amandi & in oculis ferendi, nullam autem ab illo tempore dederit conquerendi de se occasionem, nisi hanc unam adeo, quod mortuum nunc omnes quiritantur ac dolent.

Nuptias contraxit Anno M DC LXXIII. cum nobilissima Virgine **ANNA MARGARETA, JOHANNIS SCHMIDII** mercatoris quondam celebratissimi & Curatoris sacre ædis Petrinæ Jurati honestissimi filia, Ex qua suscepit filios quinque, tres beate jam tum defunctos, & binos adhuc divino beneficio superstites **DN. D. HARTWIGUM JOHANNEM, PETERUM, & ALBERTUM**, qui Studiorum negotiorumque causa peregre versantes, desideratissimum Parentem sibi domi sublatum & ereptum tanto lugent vehementius, quo longius absunt. Filias itidem duas Virgines

nes præstantissimas, carissimi Parentis sui obitu prorsus afflictas ac prostratas, **MARGARETHAM ELISABETHAM & CATHARINAM SUSANNAM.** Neque præsto est Mater, quæ vellacrymas jungat, vel solatium afferendo orbis succurrat, pridem enim annus **M DC LXXXI.** etiam illam abstulit, & beatissimum Parentem dilectissima Coniuge, liberos optimos amantissima Matre, cum Ritzbutteli agerent, spoliavit. Qui itaque à Patre & Matre derelictos se tam acerbe & merito dolent, iidem nonne vicissim lætentur iterum, erigique se patiantur, cum cogitaverint à **DEO** se certo certius susceptum iri? Quod ipsum ex animo boni omnes vovent, & futurum esse haud ambigunt. Idem **DEUS,** Solatii omnis fons & scaturigo, levamenta dolorum quæ ipse iudicabit aptissima afferet aliis eodem nomine vehementer commotis atque affectis, beatissimi Consulis Sorori Uterinæ Illustri Baroni **EDELKAMPIÆ,** Patri Nobilissimo **LUCÆ MOLLERO,** Affinibus Honoratissimis & Splendidissimis, cæterisque cognatis, qui non ab re domesticam lugent iacturam, quam publico mœrore dignam esse universi uno ore confitentur.

Cum morte luctatus est Vir longiorē vita dignissimus per menses complures, à quibus Phthisis. Hæctica quæ eum corripuerat, incrementum & robur cepisse videtur jam ab initio usque proximæ ætatis: nisi quod post nonum Septembris diem lecto semper affixum esse oportuit, donec animam **DEO** redderet media quinta matutina VIII. Iduum Decembris, anni hujus **M DCC II.** Quam diligenter autem ad hunc è vita excessum se præparaverat, quam sollicitè cum **DEO** in gratiam ante redierat **CONSUL** noster *ὁ μακάριος!* Quam toto pectore ad Servatorem suum conversus, humanis omnibus libenter renunciavit. Quam avide ad sacram Eucharisti-

am

am velut ad efficacissimum afflictæ animæ pharmacum & conscientiæ fluctuantis ancoram firmissimam confugit! Quanta fide se suosq; quibus mortî vicinus conceptis verbis benedicebat, Divinæ gratiæ commendavit. Quam intenso affectu erectisq; brachiis probavit vocem Pauli, cupientis dissolvi & cum Christo esse, ita ut jam nimis nimisque diu videretur sibi ab illa, qua in præsentî fruitur, beatitate differri ac detineri.

Non minus igitur bonus Christianus cœlo receptus est, quam egregii Civis, Senatoris, **CONSULIS** munere functus fuit interris. Quid jam aliud relinquitur desiderio nostro, nisi ut merita ejus perenni memoria consecrantes, beatitudinem gratulemur, corpus prolixis ac dignis tanto Viro exequiis deducamus, **DEUM** ter Opt. Max. precati, ut reliquos Patriæ Patres quam diutissime conservet, & afflictæ Reip. alterum restituat **MOLLERI** similem, de quo propemodum audemus affirmare, quod de magno quondam Principe scripsit Bonifacius Vanotius: *In religione plus quam Sacerdos, in sententia dicenda plus quam Senator, in judicio plus quam Jurisconsultus, in adversis perferendis injuriisq; condonandis plus quam Vir, in publica libertate tuenda plus quam Civis, in amicitia colenda plus quam amicus, in convivio plus quam familiaris, in tota reliqua Vita plus quam Philosophus.*

